

مدل فرایند جذب کربن دی اکسید در برج‌های آکنده به‌وسیلهٔ محلول ۲-آمینو-۲-متیل ۱-پروپانول

سپهر صدیقی^{۱*} و سید رضا سیف محدثی^۲

- دکتری، مسئول پژوهش، واحد مهندسی واکنش‌های کاتالیستی، پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران
- فوق لیسانس، مسئول طرح، واحد مهندسی واکنش‌های کاتالیستی، پژوهشگاه صنعت نفت، تهران، ایران

دریافت: آبان ۱۳۹۱، بازنگری: آذر ۱۳۹۱، پذیرش: آذر ۱۳۹۱

چکیده: در این پژوهش فرایند جذب گاز کربن دی اکسید در برج‌های آکنده توسط حلال ۲-آمینو-۲-متیل پروپانول، مدل‌سازی و اعتبار سنجی شده است. مدل مبتنی بر نرخی که در این پژوهش ارایه شده، انتقال جرم و گرما، گرمای آزاد شده توسط جذب و تبخیر، حلالیت کربن دی اکسید در محلول آمین، واکنش جذب، ضریب افزونی و تعادل ترمودینامیکی در سطح تماس بین فاز گاز و مایع را در نظر می‌گیرد. معادلات جبری و دیفرانسیلی مدل در محیط برنامه "طلب" پیاده‌سازی شده و با توابع مناسب به صورت یک مسأله مقدار مرزی به روش عددی حل شده است. نتیجه‌های بدست آمده از این مدل با اطلاعات آزمایشگاهی به دست آمده از یک برج پایلوت و همچنین با نتیجه‌های به دست آمده از مدل ارایه شده توسط پژوهشگر دیگر برای همین فرایند با شرایط مشابه، مقایسه شده‌اند. نتیجه‌ها نشان دادند که مدل ارایه شده در این پژوهش به خوبی با نتیجه‌های آزمایشگاهی مطابقت داشته و مدل، تغییرات بار آمین، پروفایل دمای آمین و جز مولی کربن دی اکسید در فاز گاز در طول برج را به ترتیب با خطای میانگین ۱۲/۳۳ و ۲/۴۶ درصد پیش بینی می‌کند. همچنین خطای مطلق پیش بینی این مدل در مقایسه با مدل ارایه شده توسط پژوهشگر دیگر برای برج جذب مشابه، برای پیش بینی جز مولی کربن دی اکسید و دمای محلول آمین به ترتیب ۱۳/۰۹۴ و ۶/۵۶ کاهش یافته است.

واژه‌های کلیدی: مدل‌سازی، کربن دی اکسید، مدل نرخ انتقال جرم، جذب واکنشی، ۲-آمینو-۲-متیل ۱-پروپانول، برج جذب

مقدمه

حذف عامل‌های اسیدی از قبیل کربن دی اکسید در محلولی از گازها به‌ویژه در گاز طبیعی به‌دلیل ایجاد خوردگی یا بخزدگی در شبکه انتقال یا تجهیزات فرایندی، بسیار حائز اهمیت است. جذب در فاز مایع متداول ترین روش تجارتی شیرین‌سازی گاز در پالایشگاه‌ها و فرایندهای شیرین‌سازی گاز به‌ویژه برای جذب گاز کربن دی اکسید است که کمترین هزینه‌های عملیاتی و فرایندی را به همراه دارد [۱]. فرایندهای جذب در مایع به دو دسته فیزیکی و شیمیایی تقسیم می‌شوند. در روش جذب فیزیکی ناچالصی‌های محلول‌های آمین مورد استفاده در صنعت به عنوان جاذب، مونو اتیل آمین^۱، دی اتیل آمین^۲، تری اتیل آمین^۳، متیل دی اتیل آمین^۴ و ۲-آمینو-۲-متیل پروپانول^۵ هستند که اکثر پژوهش‌های انجام شده نیز با استفاده از این آمین‌ها یا مخلوطی از آن‌ها بوده است [۲].

1. Monoethanolamine (MEA) 2. Diethanolamine (DEA)
5. 2-amino-2-methyl-1-propanol (AMP)

3. Triethanolamine (TEA) 4. Methyldiethanolamine (MDEA)

پژوهش‌های تونتیوچوتیکول^۵ [۶] است که در آن دقت مدل پاندیا در شبیه‌سازی سامانه جذب کربن دی اکسید در مونو اتیل آمین مورد بررسی قرار گرفت. در دیگر پژوهش‌های انجام شده در این زمینه، آلاتیکی^۶ و همکارانش در سال ۱۹۹۳ [۷] به مدل سازی فرایند جذب کربن دی اکسید در آمینو متیل پروپانول پرداختند که نتیجه‌های بهدهست آمده از این پژوهش نیز اعتبار سنجی نشد. آبولدهیر^۷ و همکارانش [۸] مدل پاندیا را با فرض ثابت بودن دبی گاز و مایع در طول برج آکنده و عدم تغییر ویژگی‌های فیزیکی ترکیب‌ها با دما، بهوسیله‌ی اطلاعات تجربی منتشر شده در مراجع [۹] مورد بررسی قرار دادند که نتیجه‌ها، مطابقت قابل قبول مدل با داده‌های تجربی را نشان می‌داد. در سال ۲۰۰۶، گابریللسن^۸ و همکارانش [۱۰] پس از جمع‌آوری داده‌های تجربی از برج آکنده جذب کربن دی اکسید در محلول مونو اتیل آمین، مدل فرایند جذب را بر اساس حل معادلات موازنۀ جرم و انرژی، نفوذ مولکولی اجزا گاز در مایع، واکنش‌های جذب و تغییر دبی مایع و گاز بر اثر تبخیر و انتقال جرم بین فازها ارایه دادند که در مقایسه با پژوهش‌های مشابه، خطای آن در مقایسه با داده‌های آزمایشگاهی مورد قبول بوده است [۱۱]. مشابه با روش ارایه شده توسط گابریللسن، فرایند جذب کربن دی اکسید در مونو اتانول آمین توسط سایمون^۹ و همکارانش [۱۲] گزارش شده است که میانگین خطای مدل در مقایسه با نتیجه‌های بهدهست آمده از پایلوت، قابل قبول است، هرچند در این پژوهش، مقایسه فقط برای نمونه برداری متغیرها از ابتداء، انتهای و میانه برج آکنده انجام شد.

در این پژوهش نیز، به منظور کامل‌تر نمودن فعالیت‌های انجام شده در زمینه مدل سازی فرایند جذب گاز در آلكانو آمین‌ها، فرایند جذب گاز کربن دی اکسید در محلول ۲-آمینو-۲-متیل ۱-پروپانول، بر اساس موازنۀ همزمان جرم و انرژی در فازهای مایع و گاز با در نظر گرفتن واکنش‌ها و نفوذ مولکولی اجزا در دو فاز گاز و مایع، مدل سازی شده است که ویژگی‌های فیزیکی کلیه اجزا در طول برج با توجه به دمای فازها، متغیر فرض می‌شود. برای تخمین این ویژگی‌ها از بانک اطلاعاتی اسپن پلاس^{۱۰} استفاده شده

در حال حاضر بسیاری از شبیه سازهای تجاری مورد استفاده در فرایند شیرین‌سازی گاز طبیعی، بر اساس مدل‌های تقریبی با فرضیات ساده تهیه شده‌اند. اگرچه این شبیه سازها عملکرد قابل قبول و رضایت‌بخشی برای شیرین‌سازی گاز با حلال تک آمین و حلال‌های خاص دارد ولی به طور یقین نمی‌تواند اثرات نفوذ مولکولی، سینتیک و ترمودینامیک واکنش‌های جذب گاز ترش را برای مخلوطی از حلال‌ها و حتی حلال‌های جدید بررسی نماید. در نتیجه برای طراحی منطقی، افزایش مقیاس، بهینه‌سازی و کنترل واحد‌های شیرین‌سازی گاز با حلال‌های ترکیبی، ضروری است از مدل مبتنی بر نرخ^۱ شامل تعادل ترمودینامیکی، نرخ انتقال جرم و گرما و واکنش‌های موجود در فرایند، بهره‌گیری شود.

برج‌های آکنده به‌دلیل آن که انتقال جرم و گرما بالای را بین فاز گاز و مایع ایجاد می‌کنند، بیشترین استفاده را در فرایندهای جذب دارا هستند [۱]. در نتیجه، مدل سازی فرایند جذب کربن دی اکسید در آلكانو آمین‌ها بهوسیله‌ی برج جذب آکنده، بسیار مورد توجه پژوهشگران بوده و پژوهش‌های بسیاری، از جذب گازها در محلول‌های آمین در مراجع ارایه شده‌اند. در اویین پژوهش ارایه شده در این زمینه، تریبال^۲ در سال ۱۹۶۹ [۳] برای جذب گازها در برج‌های آکنده، مدلی را بر اساس موازنۀ جرم و انرژی ارایه داد که فقط شامل جذب فیزیکی بوده و جذب همراه با واکنش را شامل نمی‌شد. به منظور تکمیل این کار، پاندیا^۴ [۴]، با حل معادلات همزمان جرم و انرژی، در نظر گرفتن واکنش‌های جذب و ایده آل فرض کردن محلول مایع و گاز، مدل فرایند جذب در مونو اتیل آمین را ارایه کرد که نقطه ضعف اصلی آن عدم مقایسه نتیجه‌های مدل با اطلاعات تجربی است. پس از آن در سال ۱۹۸۶، فرومانت^۵ و همکارش نیز در کاری مشابه [۵]، مدلی را برای فرایند جذب کربن دی اکسید در آلكانو آمین‌ها ارایه کردند که هدف اصلی آن برج‌های آکنده تجاری بوده اما اطلاعات عملیاتی برای اعتبارسنجی نتیجه‌های این مدل گزارش نشده است. نخستین پژوهشی که در آن نتیجه‌های بهدهست آمده از مدل بهوسیله‌ی اطلاعات آزمایشگاهی اعتبارسنجی شده،

1. Mass Transfer Rete-Based
6. Alatiqi

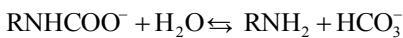
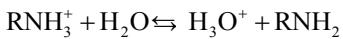
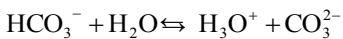
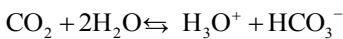
2. Treybal
7. Aboudhier

3. Pandya
9. Simon

4. Froment
10. Aspen plus

5. Tontiwachwuthikul

پروپانول که در فاز مایع انجام می‌شوند به صورت ذیل قابل بیان هستند که محلول آمین به صورت RNH_2 نمایش داده شده است:

گستره بار کربن دی اکسید (نسبت مولی کربن دی اکسید به مول آمین اولیه) بین 0.1 تا 0.01 در محلول آمین، حضور یون‌های کربن دی اکسید و هیدروکسید، قابل چشم‌پوشی است همچنین واکنش بین کربن دی اکسید و یون هیدروکسید با گروه آمین نیز قابل چشم‌پوشی است در نتیجه واکنش کربن دی اکسید در محلول آمین می‌تواند به صورت تقریبی زیر نوشته شود:

مدل برج جذب

به دلیل ماهیت فرایند جذب، برای توسعه مدل مورد نظر، موازنۀ جرم و انرژی به طور دیفرانسیلی در طول بستر برقرار می‌شود. مدل ارایه شده در این پژوهش بر اساس مدل توسعه داده شده توسط پاندیا [۴] است که از نظریه فیلمی در فاز مایع و گاز استفاده کرده

و شامل فرضیات زیر است:

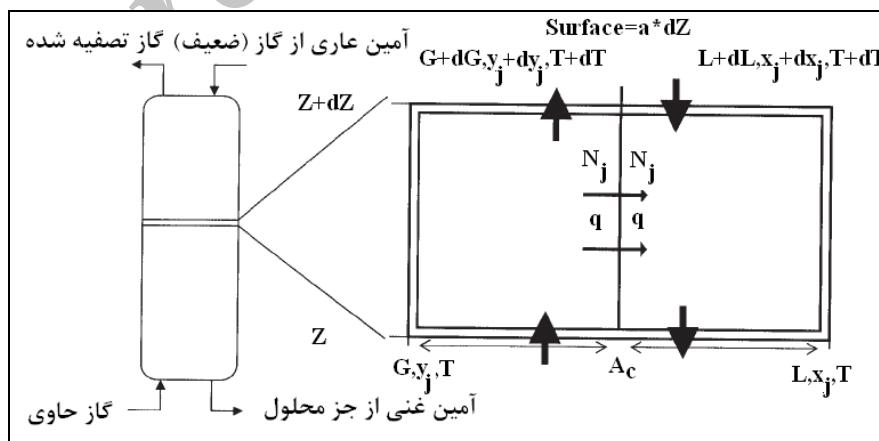
است. در نهایت، نتیجه‌های به دست آمده از این مدل، با داده‌های تجربی [۶] و نتیجه‌های مدل ارایه شده توسط گابریلسن [۱۰] مقایسه شده‌اند.

توسعه مدل

در هنگام مدل‌سازی فرایند جذب گاز در مایع به همراه واکنش‌های شیمیایی، یکی از مهم‌ترین متغیرهایی که باید مدنظر قرار گیرد، دمای گاز و مایع در طول برج است که در اصل به دلیل جذب گاز اسیدی در داخل محلول آمین و تبخیر حلال، روى می‌دهد. این تغییرات دمایی به طور مستقیم روی شدت واکنش‌های شیمیایی، ویژگی‌های فیزیکی گاز و مایع و تعادل ترمودینامیکی تأثیر دارد. مورد دیگر که در برج‌های جذب آمین باید مد نظر قرار گیرند، واکنش‌های شیمیایی در داخل محلول است. هنگامی که جزیی از گاز به داخل محلول نفوذ می‌کند، به دلیل واکنش با آمین به سرعت مصرف شده در نتیجه نیروی راننده (نسبت به حالتی که واکنش وجود ندارد، بسیار بیشتر است. بنابراین، مدل توسعه داده شده برای این فرایند باید شامل موازنۀ انرژی در طول برج بوده و واکنش‌های شیمیایی در فاز مایع را شامل شود.

شیمی فرایند

واکنش‌های تعادلی جذب کربن دی اکسید در محلول آمینو متیل

شکل ۱ المان جزیی در برج اکنده جذب آمین

1. Driving force

جز مولی اجرا در فاز مایع، ΔH_{CO_2} و $\Delta H_{\text{H}_2\text{O}}$ به ترتیب گرما جذب کربن دی اکسید در آمین و گرما چگالش آب و C_p ظرفیت گرمای مولی هستند.

انتقال گرما و جرم

به منظور محاسبه ضریب انتقال گرما در سطح مشترک فاز گاز و مایع، از آنالوژی چیلتون-کلبرن^۱ استفاده می‌شود [۱۳] که بر این اساس، ضریب انتقال گرما بین فاز گاز و مایع عبارتست از:

$$h = k_G \left(\frac{\rho_G (c_p / M_{w,L}) \lambda^2}{D^2} \right)^{\frac{1}{3}} \quad (9)$$

در معادله ۹، $M_{w,L}$ وزن مولکولی فاز مایع، c_p ظرفیت گرمای فاز گاز، ρ_G دانسیته فاز گاز، λ کشش سطحی فاز مایع و D از k_G به ترتیب ضریب انتقال جرم و نفوذ مولکولی فاز مایع هستند. در نتیجه شار گرمای بین فاز گاز و مایع به صورت ذیل قابل محاسبه است:

$$q = h(T_G - T_L) \quad (10)$$

شار انتقال جرم اجرا سبک بین مرز مایع و گاز نیز از عبارت زیر محاسبه می‌شود:

$$N_i = K_{Gi} (p_i - p_i^*) \quad (11)$$

در رابطه فوق، N فلاکس مولی، K_G ضریب کلی انتقال گرما، p فشار جزیی در فاز گاز و p_i^* فشار تعادلی جز مربوط است. در ضمن اجزای فرار (i)، آب و گاز کربن دی اکسید فرض شده‌اند. با فرض این که ضریب انتقال جرم آب در فاز مایع بسیار ناچیز است، خواهیم داشت:

$$K_{G,H_2O} = k_{G,H_2O} \quad (12)$$

همچنین با استفاده از نظریه لایه گاز-مایع^۲، ضریب انتقال جرم کلی کربن دی اکسید عبارتست از:

$$\frac{1}{K_{G,CO_2}} = \frac{1}{k_{G,CO_2}} + \frac{H_{CO_2}}{E k_{L,CO_2}} \quad (13)$$

در عبارت فوق H_{CO_2} ثابت هنری کربن دی اکسید، E ضریب

الف- مقاومت انتقال گرما در فاز مایع در برابر فاز گاز ناچیز فرض می‌شود.

ب- واکنش در فیلم مایع بسیار سریع است.

ج- مقاومت انتقال جرم برای حلال در فیلم مایع ناچیز است.

د- سطح تماس ویژه برای انتقال جرم و گرما یکسان هستند.

ه- از اختلاط محوری صرف نظر می‌شود.

و- برج جذب آدیاباتیک فرض می‌شود.

ز- هر دو فاز مایع و گاز، ایده آل فرض می‌شوند.

در نتیجه با توجه به شکل ۱، موازنۀ جرم و انرژی در طول برج آنکنده، به صورت گروه معادله‌های دیفرانسیل زیر نوشته خواهند شد:

$$\frac{dG}{dz} = -(N_{CO_2} + N_{H_2O})aA_C \quad (1)$$

$$\frac{dy_{CO_2}}{dz} = \frac{N_{CO_2}aA_C(y_{CO_2} - 1) + N_{H_2O}y_{CO_2}aA_C}{G} \quad (2)$$

$$\frac{dy_{H_2O}}{dz} = \frac{N_{H_2O}aA_C(y_{H_2O} - 1) + N_{CO_2}y_{H_2O}aA_C}{G} \quad (3)$$

$$\frac{dL}{dz} = -N_{H_2O}aA_C \quad (4)$$

$$\frac{dX_{CO_2}}{dz} = \frac{(N_{H_2O}X_{CO_2} - N_{CO_2})aA_C}{G} \quad (5)$$

$$\frac{dX_{H_2O}}{dz} = \frac{[N_{H_2O}(X_{H_2O} - 1) + N_{CO_2}]aA_C}{L} \quad (6)$$

$$\frac{dT_G}{dz} = -\frac{qaA_C}{GC_{p,G}} \quad (7)$$

$$\frac{dT_L}{dz} = \frac{(N_{CO_2}C_{p,CO_2} + N_{H_2O}C_{p,H_2O})aA_C(T_L - T_G)}{LC_{p,L}} - \frac{qaA_C}{LC_{p,L}} + \frac{(N_{CO_2}\Delta H_{CO_2} + N_{H_2O}\Delta H_{H_2O})}{LC_{p,L}} \quad (8)$$

که در آن‌ها G دبی مولی گاز، L دبی مولی مایع، T_G دمای گاز، T_L دمای مایع، a سطح ویژه انتقال جرم، A_C سطح مقطع برج جذب، q فلاکس انتقال گرما، X جز مولی اجرا در فاز گاز،

در نهايٰت نيز گرما جذب گاز کربن دی اکسید در محلول آمينو متيل پروپانول، از رابطه زير قابل محاسبه است [۱۷]:

$$\Delta H_{CO_2} = R(-8161 + 47652 \frac{\theta}{T_L}) \quad (۱۹)$$

R در معادله فوق ثابت گاز اينده آل است.

سيتيك واكنشها

سيتيك جذب گاز کربن دی اکسید در محلول آمين تاکون مورد پژوهش دانشمندان زيادي بوده ولی هنوز نظر قطعی در مورد درجه اول يا دوم بودن اين واكنش وجود ندارد [۱۹]. همان طور که پيش از اين نيز اشاره شد، در اين پژوهش اين واكنش درجه دوم فرض شده و ثابت واكنش آن به صورت زير منظور شده است [۱۹]:

$$k_2 = 1.943 \times 10^7 \exp(-5176.49 / T_L) \quad (۲۰)$$

ويژگی‌های فيزيکی ترکیب‌های موجود در فریند جذب ویژگی‌های فيزيکی مورد استفاده برای مدل، در جدول ۱ ارایه شده‌اند. در ضمن در اين مقاله برای محاسبه گرمایي ويژه، ضريب رسانايي گرمایي، گرانروي و دانسيته گاز، از قانون اختلاط خطی اجزا^۱ استفاده شده است.

جدول ۱ مرجع محاسبه ويژگی‌های فيزيکی مورد نياز برای مدل برج جذب

ويژگی‌های فيزيکی	منبع	ويژگی‌های فيزيکی	منبع
گرانروي اجزاي گاز	بانک اطلاعاتي اسپن	گرمای ويژه اجزاي گاز	بانک اطلاعاتي اسپن
دانسيته اجزا گاز	بانک اطلاعاتي اسپن	ضريب هدايت گرمایي اجزاي گاز	بانک اطلاعاتي اسپن
کشن سطحي مایع	واسکوثر ^۲ و همكاران [۲۰]	دانسيته مایع	لی و اچ. اس. یو ^۳ [۲۳]
ضريب نفوذ کربن دی اکسید	لای و لی ^۴ [۲۱]	گرانروي محلول مایع	هنئ ^۵ و همكاران [۲۴]
سطح ويژه آکنه	اوندا ^۶ و همكاران [۲۲]	گرمای ويژه مایع	چيو ^۷ و همكاران [۲۵]

1. Li & HSU 2. Henni 3. Chiu 4. Vasquez 5. Lai & Li 6. Onda

1. Enhancement factor 2. Versteeg 3. Cussler 4. Diffusion coefficient 5. Billet & Schultes
6. Loading 7. Antoine 8. Park 9. Linear Mixing Rule

اکسید در فاز گاز و دمای محلول آمین به ترتیب ۸,۴۶ و ۲,۴۷ درصد هستند که بسیار کمتر از خطای مدل گابریلسن (۲۲,۴ و ۸,۰۳) هستند. دلیل اصلی این افزایش در دقت مدل، لحاظ کردن تغییرات ویژگی‌های خواص فیزیکی گاز با دما بوده است که در هر نقطه از برج با توجه به شرایط عملیاتی، از بانک اطلاعاتی نرم افزار اسپن، استخراج شده است.

جدول ۲ مشخصات برج جذب آمین

مشخصه	مقدار
قطر برج (متر)	۰,۱
ارتفاع آنکه (متر)	۶,۵۵
نوع آنکه	Ceramic Berl Saddles (۱۲,۷ میلی متر)

جدول ۳ شرایط ورودی گاز و محلول آمین

مشخصه	مقدار
دبي گاز (مول بر ثانیه)	۰,۱۱۶۲
دبي محلول آمین (متر مکعب بر ساعت)	۰,۱۰۵۹
دمای گاز و مایع	۱۵ درجه سانتی گراد
غلظت آمین (کیلو مول بر متر مکعب)	۲
فشار (کیلو پاسکال)	۱۰,۱۳

جدول ۴ مقایسه نتیجه‌های بدست آمده از مدل با داده‌های آزمایشگاهی و مدل گابریلسن

	خطای مدل در این پژوهش	خطای مدل گابریلسن [۲۶]
جز مولی کربن دی اکسید در فاز گاز	۸,۴۶	۲۲,۴
دمای محلول آمین	۲,۴۷	۸,۰۳
بار کربن دی اکسید در محلول آمین	۱۲,۳۳	۳,۱۵

1. Matlab

2. Boundary value problem

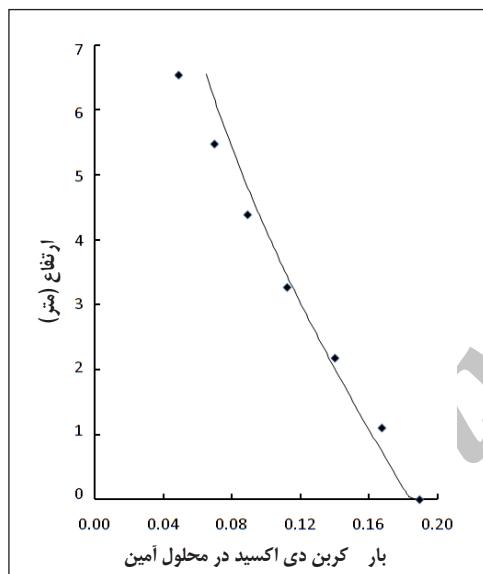
پیاده‌سازی و حل معادله‌های فرایند جذب برای حل دستگاه معادله‌های جبری و دیفرانسیلی حاکم بر سامانه جذب آمین (معادله‌های ۱ تا ۱۹)، از نرم افزار مطلب^۱ نسخه ۲۰۱۰ استفاده شده و با توجه به این که معادله‌های دیفرانسیلی این فرایند از نوع مقدار مزدی^۲ است، از فرمان bvp5c موجود در جعبه ابزار نرم افزار مطلب، بهره گرفته شده است. مقدار مزدی معادله‌ها، جز مولی اجزا، دبی و دمای جریان‌های مایع و گاز ورودی هستند که به ترتیب از بالا و پایین، به طور متقابل^۳ وارد برج جذب می‌شوند.

بحث و نتیجه گیری

نتیجه‌های شبیه‌سازی با مدل ارایه شده در این پژوهش برای برج جذب کربن دی اکسید توسط محلول ۲-آمین-۲-متیل پروپانول با نتیجه‌های آزمایشگاهی که توسط توتیوچوتیکول و همکارانش [۶] در مقیاس پایلوت انجام شده، اعتبار سنجی شده است. همچنین دقت مدل با نتیجه‌های مدل ارایه شده توسط گابریلسن [۱۰] مقایسه شده است. مشخصات برج، شرایط ورودی گاز و محلول آمین در جدول‌های ۲ و ۳ ارایه شده‌اند. متغیرهای قابل اندازه گیری در این برج، پروفایل جز مولی کربن دی اکسید در گاز، بار و دمای محلول آمین در طول برج هستند. مدل ارایه شده باید بتواند به عنوان یک نرم افزار کاربردی جهت طراحی و کنترل عامل‌های عملیاتی برج، متغیرهای مورد نظر را با دقت بالا محاسبه کند.

در شکل‌های ۲ و ۳، تغییرهای کربن دی اکسید در فاز گاز و دمای فاز مایع در طول برج که به وسیله‌ی مدل بدست آمده در برابر اطلاعات تجربی مقایسه شده‌اند. نتیجه‌ها نشان می‌دهد که مدل به‌طور قابل قبول قادر به شبیه‌سازی تغییرهای این متغیرهاست. در جدول ۴ خطای میانگین مطلق^۴ بین نتیجه‌های بدست آمده از مدل ارایه شده در این پژوهش، با اطلاعات تجربی و مدل گابریلسن ارایه شده است. نتیجه‌ها نشان می‌دهند که خطای بدست آمده از این مدل در پیش‌بینی جز مولی کربن دی

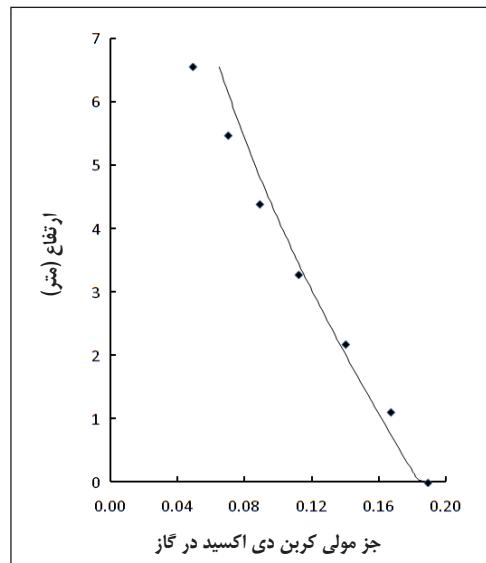
بار آمین دارد اما خطای مدل در قسمت‌های انتهایی برج کمی افزایش یافته است. با مراجعه به جدول ۴ این موضوع روشن می‌شود که خطای این مدل از مدل ارایه شده توسط گاربیلسن بیشتر است که علت آن می‌تواند تفاوت در روش محاسبه ضریب افزونی بین دو مدل باشد. در روش گاربیلسن برای محاسبه ضریب افزونی از نتیجه‌های کرون و هافیجر [۲۷] استفاده شده که روشی پیچیده‌تر برای محاسبه ضریب افزونی است. با این حال روش استفاده شده در این پژوهش در نهایت سادگی، خطای قابل قبولی را برای محاسبه بار آمین نتیجه می‌دهد.

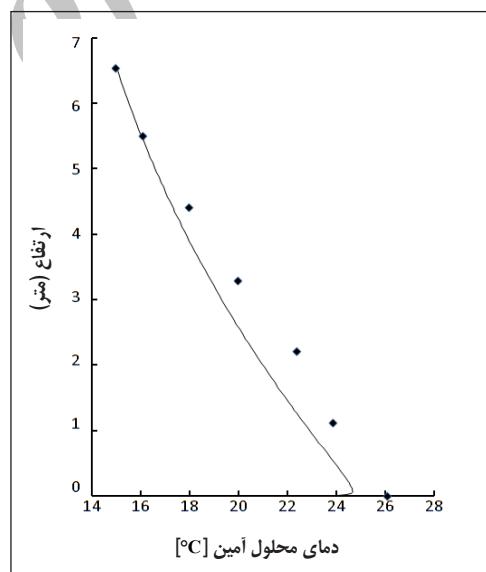
شکل ۳ پروفایل تغییر دمای محلول آمین (فاز مایع) نسبت به طول برج جذب

نتیجه‌گیری

در این پژوهش با توجه به اهمیت حذف کربن دی اکسید از جریانهای گازی و نیاز به مدلی دقیق برای افزایش مقیاس، طراحی و کنترل فرایند جذب در برج آمین، مدلی اساسی بر مبنای موازنه جرم و انرژی و شدت انتقال جرم و گرمای در فرایند جذب کربن دی اکسید در محلول ۲-آمینو-۲-متیل ۱-پروپانول ارایه شده است. در این مدل، حلالیت کربن دی اکسید در محلول آمین، تغییرهای دما در طول برج، تغییرهای ویژگی‌های فیزیکی اجزا با دما و واکنش کربن دی اکسید در محلول آمین و ضریب فزونی واکنش،

شکل ۲ پروفایل تغییر جز مولی کربن دی اکسید در فاز گاز نسبت به طول برج جذب

شکل ۳ پروفایل تغییر دمای محلول آمین (فاز مایع) نسبت به طول برج جذب

مقایسه نتیجه‌های به دست آمده از بار کربن دی اکسید در محلول آمین توسط مدل ارایه شده در این مقاله و اطلاعات تجربی، در شکل ۴ ارایه شده است. نتیجه‌ها حاکی از آن است که نتیجه‌های مدل دقت قابل قبولی در پیش بینی پروفایل تغییرات

و ۸,۴۶ درصد پیش بینی کند. همچنین نتیجه های آن در مقایسه با مدلی ارایه شده توسط پژوهشگری دیگر برای برج جذب مشابه، خطای کمتری را نشان می دهد. روش ارایه شده در این پژوهش، به طور مشابه برای دیگر آلکانو آمین ها نیز قابل استفاده است.

لحاظ شده است. مقایسه نتیجه های به دست آمده با اطلاعات آزمایشگاهی برج جذب در مقیاس پایلوت نشان می دهد که مدل قادر است تغییرهای بار آمین، پروفایل دمای آمین و جز مولی کربن دی اکسید در فاز گاز در طول برج را با خطای میانگین ۱۲,۳۳, ۲۴۷ درست تخمین زندگانی کند.

مراجع

- [1] Tan, L.S.; Shariff, A.M.; Lau, K.K.; Bustam, M.A.; J. Industrial and Engineering Chemistry, 18, 1874–1883, 2012.
- [2] Wu, S.H.; Caparanga, A.R.; Leron, R.B.; Li, M.H.; J. Experimental Thermal and Fluid Science, In Press, 2013, <http://dx.doi.org/10.1016/j.expthermflusci.2013.01.012>)
- [3] Treybal, E.; J. Industrial & Engineering Chemistry, 61(7), 36-41, 1969.
- [4] Pandya, J.D.; J. Chemical Engineering Communication, 19, 343-361, 1983.
- [5] Froment, G.; Deleye, L.; J. Computers & Chemical Engineering, 10, 493-504, 1986.
- [6] Tontiwachwuthikul, P.; Meisen, A.; Lim, J.; J. Chemical Engineering Science, 47(2), 381-390, 1992.
- [7] Alatiqi, I.; Sabri, M.; Bouhamra, W.; Alper, E.; J. Gas Sep Purification, 8, 3-11, 1993.
- [8] Aboudheir, A.; Tontiwachwuthikul, P.; Idem, R.; J. Ind. Eng. Chem. Res. 45, 2553-2557, 2006.
- [9] Aroonwilas, A.; "High Efficiency Structured Packing for CO₂ Absorber Using 2-Amino-2-methyl-1-propanol (AMP)", M.Sc. Thesis University of Regina, Canada, 1996.
- [10] Gabrielsen, J.; Michelsen, M.; Stenby, E.; Kontogeorgis, G.; J. AIChE, 52(10), 3443-3451, 2006.
- [11] Gabrielsen, J.; Svendsenb, H.; Michelsen, M.; Stenbya, E.; Kontogeorgis, G.; J. Chem Eng Sci., 62, 2397-2413, 2007.
- [12] Simon, L.L.; Elias, Y.; J. Chemical Engineering Research and Design, 89, 1684-1692, 2011.
- [13] Bird, R.B.; Stewart, W.E.; Lightfoot, E.N.; "Transport Phenomena", John Wiley & Sons, Inc., New Jersey, 2002.
- [14] Versteeg, G.F.; Van-Dijck, L.; Van-Swaaij, W.; J. Chem. Eng. Commun., 144, 113-158, 1996.
- [15] Cussler, E.L.; "Diffusion-Mass Transfer in Fluid Systems", 3rd edition, Cambridge University Press, Cambridge, 2002.
- [16] Billet, R.; Schultes, M.; J. Chem. Eng. Res. Des., 77, 498-504, 1999.
- [17] Gabrielsen, J.; Michelsen, M.; Stenby, E.; Kontogeorgis, G.; J. Ind. Eng. Chem. Res., 44, 3348-3354, 2005.
- [18] Park, S.; Lee, K.; Hyun, J.; Kim, S.; J. Ind. Eng. Chem. Res., 41, 1658-1665, 2002.
- [19] Saha, A.K.; Bandyopahdyay, S.; Biswas, A.; J. Chem. Eng. Sci., 50, 3587-3598, 1995.
- [20] Vazquez, G.; Alvarez, E.; Navaza, J.; Rendo, R.; Romero, E.; J. Chem. Eng. Data. 42, 57-59, 1997.
- [21] Li, M.; Lai, M.; J. Chem. Eng. Data, 40, 486-492, 1996.
- [22] Onda, K.; Takeuchi, H.; Okumoto, Y.; J. Chem. Eng. Jpn., 1, 56-62, 1968.
- [23] Hsu, C.; Li, M.; J. Chem. Eng. Data 42, 502-507, 1997.
- [24] Henni, A.; Hromek, J.; Tontiwachwuthikul, P.; Chakma, A.; J. Chem. Eng. Data., 48, 551-556, 2003.
- [25] Chiu, L.F.; Liu, H.F.; Li, M.H.; J. Chem. Eng. Data, 44, 631-636, 1999.
- [26] Afkhamipour, M.; Khorrami, Z.; Gholizadeh, A.; "Rate-based Modeling for CO₂ Absorption into AMP Solution in a Random Packed Column", 2nd International Conference on Chemistry and Chemical Engineering IPCBEE, 14, 2011.
- [27] Krevelen, D.; Hofstijzer, P.; Part I. General Theory., Rec. Trav. Chim., 67, 498-504, 1948.